

Skozi naš etnografski muzej

Bogat razstavní material, ki kaže, kako so živeli naši predniki

Ljubljana, 24. junija. Ker prisostvuje bivši minister in sedanjí ravnatelj Etnografskega muzeja v Ljubljani dr. Niko Zupaníč kot ministrski odposlanec zaključnim izpitom na gimnaziji v Skoplju, je bil asistent dr. Vurník tako pripravljen, da mi je raakasal prostore Etnografskega muzeja. Ti so zelo skromni: hodnik v prvem nadstropju banovinskega muzeja ob Bleiweisovi cesti, in žal, le dve sobi, ki sta sicer veliki, a mnogo premajhni za ogromen material, ki mora biti zaradi tega deloma shranjen v depojih.

Eksotični oddelek

Na hodniku je vzbudila mojo pozornost predvsem zbirka predmetov iz zamorskega življenja v Afriki. Prepuštil je muzeju znani misijonar K noblehar ali Abuna Soliman — kakor so ga imenovali domačini v Afriki — cigar lesen kip z zamorskim stoji sredi zbirke. Zanimivo je orodje: lokl, strelice, sulice, kopja, sekire, nadalje nakit za moške in ženske, več vrst prsti, ki jim služi za barvanje, mirovne pipe, zapuštnice, žlice; koščene, rožane in lesene, kipi iz starih egipčanskih grobov in mumij ter požlavarstva žezla, okrašena z ribjimi luknjami. Posebnost so skavri — svetilnice iz mumij.

Krasno je ohranjena egipčanska mumija Sahaalita, svečenika in vratarja Amnovega svetišča iz l. 600 pr. Kr. Mumija počiva v odprti krsti, katere les je prevlečen s mavcem in poliskan. Da gre za Sahaalita, je razvidno iz hijeroglifov na pokrovu krste. Mumija je zavita v tanko šarpljo in polita z mavcem. Na tej masi je pripet nekakšen predpasnik fino stekana mrežica, ki je bila znak odličnosti.

Nad to mumijo v stekleni omari stoji mumificirani piš ibis. Sledi nova Knoblarjeva zbirka: stiri do pet strunske citre, fino izrezljane posode, bogato ornamentirane, razno orodje, kakor ščiti, bumerangi, bodala z nožnicami paice itd.

Prav tako kakor Knoblarjeva zbirka je zanimiva tudi zbirka škofa Baragoe, ki je deloval med Indijanci v Ameriki. Prepuštil je muzeju predmete iz indijanskega življenja in iz kitajskega. Razstavljene so torbice s pisanimi koralami, plastično izrezljane pipe, sekire iz kamna, lokl in strelice, torbice, vesene s ptičjim perjem, rogovi in lokl. Kitajska zbirka vsebuje slike vojakov na ribljevem papirju, posamezne dele nož, čevlje, klobuke, denar, dežnike — po njih so posneti današnji moderni ženski dežniki. Lito so izdelani kipi raznih poganskih malikov; resani so iz mehkega kamna. Prav tako tudi krpji za hojo čez močvirja.

Za Baragovo zbirko so razstavljene peštre koptiske tkanine iz severnega Egipta iz starokrščanskih časov. Pripetijo so na tri velike table. Figurirajo so zelo lepo izdelane. Večinoma so to ostanki halj krščanskih demačinov iz 4. do 7. stoletja po Kr. — S tem je naš eksotični oddelek zaključen. Imamo pa še v depojih veliko zbirko vzhodnoazijske plastike, kitajskih nož in malikov v vseh varijantah in materialih. Pokušali so nam jih misijonar P. Kováč in drugi. Naš eksotični oddelek bo del velike misijonarske razstave, ki se bo vršila jeseni in o kateri je vaš list že poročal.

Domača etnografija

V prvi etnografski dvorani je postavljen v kotu na levo model gorenjske hiše, kakor se imenuje soba, kjer se stanuje. Razstavljeno so peč iz kahlj in modovnicami z dvoglavo orlovo ornamentiko — to smo posneli po Rimljanih, miza in stoli z isto ornamentiko, okno na zaph iz srednjega veka, nadalje slike na steklo, bogravl oltar, klop itd. Značilno za našo ornamentiko je, da ima na vseh ornamentih orla in nagelj.

Poleg gorenjske hiše je razstavljena spalnica z lepo gorenjsko posteljo iz l. 1794, tudi tu opaziti povsod nagelje. K postelji je seveda spadala skrinja. Imela je sicer slovensko ornamentiko, vendar pa je bila vplivana po staroitalijanski renesančni kazonih.

Zanimive so slike na zrcalu iz 18. stoletja. Take slike so izdelovali pri nas le v škofiji Loh in v Selcah. Predstavljale so navadno svetnike: Sv. Jurija, Marijo, Nežo, sv. Trojico itd. Velika zanimivost je lesena, podolgaasta deska, polna zarez in drugih znamenj — pratka kmečkih analifabetov. Danes se komaj specializirani spozna na njej, v prejšnjih časih pa se je vsak kmet — analifabet. Na tej pratki, so zabeleženi vsi dnevi, tedni in prazniki v letu, tako da je kmet prav tako vedel za vse svetnike v letu, kakor ve še danes, če ne še bolj.

Posebnost je bil v prejšnjih časih kleki in motovilo za navijanje preje. Razstavljeno so nato ognjišče z visečimi kotli, dimnjak za trske, ki so gorele v kotu pod stropom, čeljusti — držalo za trske, ki se je dalo poljubno regulirati, mlin — žrvnje in pinja za maslo.

Bogata je zbirka narodnih nož, ki jih nosijo manekini. Vidijo: Gorenjca (ko), belokranjsko nevesto, Kozavarico, Bojanka Bojanko, Notranjko, Ratešana (ko), Gorenjko s pečo — to so nosile le neporočene, dočim so poročane nosile avbo.

Krasno so izdelani deli narodnih nož: telovniki, pasovi, jope — spenzarji, kalne, zlate, in žentovanske arve; na njih je nazorno prikazana tehnika vezenja, nadalje modrel, sklepanci — Senaki pasovi, peče, velikonočni prti, vezanine, čipke, mrtvaške blasine s črno ornamentiko — še danes hipermoderne, a so iz 16. do 19. stoletja. Čestokrat pridejo ljubljanske dame, da si prerišajo njihovo ornamentiko, ki jo potem porabijo pri oblekah. Naše vezenje vzbujajo sploh velike pozornost domačinov, še bolj pa tujcev.

Belokranjske noše s rdečimi pasovi in kapami-jalbami se prijetno razlikujejo od ostalih narodnih nož, prav tako tudi belokranjske vezanine. V nasprotju s drugimi so te močno geometrične — na njih najdeš večinoma geometrične like. Na pečah se pozna vzhodnoevropska kultura. Lepi izdelki so parča — škrištne obveze preko čela, okrašene s koralami — znak poročenih žen.

Naši ljudje so imeli že od nekdaj velik smisel za ornamentiko, kar dokazujejo med drugim tudi prbi iz Beneške Slovenije in Bele Krajine.

Gorenjske pipe in čedre, izdelki naše staroslavne industrije v Gorjuah pri Bohinju, poznajo po vsem svetu in jih tudi pridno ponarejajo. Nekatero so vdelaše z biserno matico, druge imajo medene sturčke. In so zato še posebno privlačne.

Za barvanje blaga so imeli naši predniki nešteto modelov. Z njihovo pomočjo so se dali napraviti krasni vzorci. Za oblikovanje surovega masla so imeli posebne modele. Maslu so dajali obliko svetih monogramov, src, monštranc, raznih živali in končno ljudi. Danes je to oblikovanje že skoro povsod samrlo.

Razstavljeno so še mali kruhki in modeli raznega domačega orodja. Pozornost zbujajo lesen klobuk, kakršnega so nosili čredniki v Bohinju, da so bili zavarovani proti toči. Druga soba je izpolnjena večinoma z vazami in majolkami, izdelki italijanske industrije. Te izdelke so razpečavali po vsem svetu s nazipaj v vseh jezikih. Na neki vazi je tale napis: »Srvaje ljubljanske gospode. Odlikuje se fajansa barona žige Časpe.

V tej sobi imamo še zbirko celovskih skrinjic, nadalje zelene kmečke obrti in vitivalji — večinoma zaobljubljenih živali. Bogata je zbirka lirijskih šipk zunaj na hodniku, nadalje zbirka skrinj od 17. stoletja dalje po vzorcih italijanskih kason. One iz starejšega časa so še z izrezljanimi ornamentami, iz novejšega časa pa s slikami.

Etnografski muzej shranjuje tudi lobanje iz rimskih in keltskih grobov, ki so jih našli pri nas. Dve veliki omari sta jih polni. Med njimi so nekatere še zelo dobro ohranjene. Naše panjske končnice vzbujajo veliko zanimanje tujcev. Takih končnic ni imel noben narod na svetu. Poslikane so s religioznimi, zgodovinskimi in humorističnimi motivi.

Naše panjske končnice vzbujajo veliko zanimanje tujcev. Takih končnic ni imel noben narod na svetu. Poslikane so s religioznimi, zgodovinskimi in humorističnimi motivi.

Boj med Pegamom in Lambergarjem. Zgodovinski motiv na panjski končnici

Mudic babi jezik brusí — Humoristični motiv

Nujno potrebno je lastno poslopje

V depojih imamo na stotine rut in avb, na tisoče vesenaj, za celo vojsko manekinov narodnih nož, veliko zbirko keramike, lončenih in železnih izdelkov in še tisoč stvari, ki niso razstavljene, ker nimamo prostora. Izmed njih bi omenil zbirko slovenskih ljudskih melodij — nad 14.000 jih je, z nabiranjem še nadaljujemo in jih izdamo ob prvi priliki — zbirko tlorisov in fotografij kmečkih hiš, zbirko slik vseh narodnih nož, običajev, rezbarij, kmečkega slikarstva in vezenja.

Nož muzej je 100 let star in se je brigal le postrani za etnografijo, ker nismo imeli narodopisca do l. 1921, ko je bil ustanovljen z zakonom Etnografski muzej in je bil imenovan za njegovega ravnatelja bivši minister dr. Zupaníč.

Pod bivšo Avstrijo je bilo delo Etnografskega muzeja osredotočeno na zbiranje predmetov iz bivše Kranjske, dočim se je po prevratu njegov delokrog znatno razširil: obsega vse slovensko ozemlje v naši državi in izven nje (v Italiji, Avstriji in Madžarski), kar je združeno z velikimi težkočami.

Etnografski muzej bi moral imeti na lašč kup zgrajeno poslopje, veliko dotocijo in kup uradnikov, da bi zmogel svojo ualogo.

Najtežje je, da nimamo več živega folklorja: izumira nam že 100 let. Hrvti in Srbi so v tem oziru znatno na boljšem. Vse, kar si nabavimo, je draga relikvija. Ljudje ne kažejo nobenega razumevanja za naš muzej. Nordijske države imajo n. pr. bogate etnografske muzeje, ki jim je ljudstvo domalega vse darovalo. Pri nas pa zahteva vsakdo za najmanjši predmet ogromen snesek.

Na vprašanje, zakaj nima muzej vodica, mi je dr. Vurník odvrnil, da je ta sicer zelo potreben, da pa ni misliti nanj, dokler ne bodo razstavljeni vsi predmeti, ki morajo zaenkrat počivati v depojih. — A. P.

SOKOL

Ljubljanski Sokol naznanja svojemu članstvu, ki se udeležuje vsesokolskega zletanja v Beogradu, da bo odhajal posebni vlak iz Ljubljane jutri v sredo 25. t. m. točno ob 17. uri. — Kdor želi nima vozovnice in zletnega znaka, si oboje še lahko nabavi, danes med 18. in 20. uro, ali pa jutri med 10. in 12. uro v društveni pisarni v Narodnem domu. — Potuje se v civilni obleki, slavnostni kroj naj vzame vsakdo v kovčeku seboj. — Vsakdo naj vzame seboj tudi člansko legitimacijo. — Vagoni, določeni za članstvo našega društva, označeni bodo s transportno številko C 522.

ONA IMA ZADNJO BESEDO

Čuješ tatek, križančko sem že skoraj popolnoma razrešil, manjka mi samo zadnja beseda. — Potem vprašaj mamjco.

Izletniški vlak na Dolenjsko ukinjen

Ljubljana, 24. junija. V nedeljo se je vozilo iz Ljubljane z izletniškim vlakom na Dolenjsko okoli sto ljudi, ki pa so večinoma izstopili v Novem mestu. Iz Metlike se je zvečer vozilo proti Ljubljani okoli 20 ljudi. Zaradi slabe frekvence so je direkcija drž. železnic v Ljubljani odločila, da izletniški vlak na Dolenjsko ukinje. Vsa prizadevanja olepševalnih, oz. tujkosprometnih društev iz krajev ob dolenjski železnici, da se poživi tujski promet na Dolenjakem, o bila torej zaman.

Šumarska in lovška razstava

Letočna jesenska velešojimska prireditelj bo obsegala dva dela in sicer gozdarstvo ločeno od lovstva. Gozdarstvo pa bo zopet ločeno v več pododdelkov. V I. skupini bo razvidna važnost vloge in potreba gozdov. V II. skupini bodo prikazane vse vrste gozdnih dreves in grmovja in sicer s semenom, cvetenjem in lesom. V tem delu bomo imeli priliko videti tudi najzanimivejšo štro prirodo, ki se včasih pravi veselo pošal. Zelo važna bo III. skupina vzhaja gozda. Le-ta bo zelo obsežna in prikazana nazorno kakor tudi s slikami. V IV. skupini bodo razstavljene gozdni pridelki. Ta skupina bo razdeljena v tri podskupine in sicer v pripomočke za podelavo, nadalje glavni pridelki in postranski gozdni pridelki. Važen produkt gozda je oglje. Ker je pa že to smatrali kot posebno industrijo, bo ogledanje prikazano v posebni in sicer v V. skupini. VI. skupina bo obsegala merjenje lesa za tehnično porabo in drv. VII. skupina bo porazdeljena v podskupini a) spravljanje lesa in drv na suhem, in b) splavljanje lesa po vodi. V VIII. skupini bomo videli za naše gozdove zelo važno »gozdno varstvo«. V tej skupini bodo prikazani vsi gozdni škodljivci in sicer od nepravilnega ravnanja človeka preko čelverodolcev do najmanjših komaj vidnih lubadarjev. IX. skupina bo obsegala varstvo prirode. Razstavljene bodo vse pri nas zasidrene rastline. X. skupina bo obsegala ureditev gozdnega gospodarstva. XI. pa organizacijo in statistiko gozdnega osebja. Za domačine posebno pa za dujce bo zanimiv veliki oddelek — gozna industrija. Tu bodo razstavili naši, tujski industrijalci svoje produkte in sicer od surovine preko polifabrikata do končnega izdelka. Razstavljene bodo razni stroji v pogonu, kar bo mnogo pripomoglo k peštrosti in živahnosti razstave. Prav priporočljivo bi bilo, da bi se našli med našimi posestniki in industrijalci nabiralci zanimivosti ter jih prijavili in na ta način obogatili našo za gospodarstvo vevvažno razstavo.

Beležnica KOLEDAR

Danes: torek 24. junija 1930. katoličani: Janez Krstnik, pravoslavni 11. junija 3. dan Duhova. DANAJNJE PRIREDITVE. Kino Matica: Poslednja ljubezen admirala Nelsona. Kino Ideal: Gori glavo! Francoska umetnostna razstava v Narodnem domu. DEZURNE LEKARNE. Danes: Kuralt, Gosposvetska cesta, Sušnik, Marijin trg. — Maturanti kranjske gimnazije iz leta 1926 se julija k proslavi 10letnice mature dne 5. julija popoldne v Kranj. — Ing. O. Gros, prof. F. Planina.

Kdo mora iz mesta

Iz učiteljskih krogov smo prejeli: Po najnovejši odredbi more učitelj kompenzirati v trg in mesta še le po gotovih službenih letih zunaj na deželi, na kmečkih. Po šestih letih v trgu, po osmih letih v mesta brez srednjih šol, po desetih letih v mesta s srednjimi šolami in po dvanajstih letih v mesta z visokimi šolami, univerzo. Vsi učitelji doselej na takih mestih, ki še nimajo predpisane službovanja na deželi, so dobili poziv, naj zaprosijo za poljudno učiteljsko mesto na deželi. Vse to je prav in pravično, če se bo le doseglo, brez vsega obzira in protekcije izvajalo. Za vse enake pravice in dolžnosti. Pri tem pa nastane vprašanje, kako bo z onimi, ki imajo že dvanajst let službe, ki pa so jo, če ne že vso, večinoma preostali v mestih, v najugodnejših in najlepših krajih? Ali bodo morali tudi ti iz mesta? Pravično bi bilo vsekakor.

Previdnost, manj vseh čednosti. Gospod Jerab se zabava s tem, da nazaj gospe Makčevi, svoji sestrični, pred njenim možem, ki se nezadovoljno ogleda: »Drugi svak, nikar preveč pestiti moje žene; ker po tvojem odhodu bo na mene iztrčala svoja jezico.«

Gojitev cvetic na oknih in balkonih

Nekaj nasvetov lepote željnim

1. Pred presajanjem operi čisto stare cvetlične lonce zunaj in znotraj, nova pa namakaj v vodi vsaj 24 ur prej. Največkrat imajo lonci majhne luknje, zato jih pri tej priliki povečaj.
2. Rastline s tankimi koreninami n. pr. begonije, acaleje, posadi v lahko zemljo; s srednje debelimi n. pr. pelargonije, fukajije, posadi v srednje težko; z debelimi in mesnatimi koreninami n. pr. palme, čebulnice pa posadi v težko zemljo.
3. Pri posajanju postavljaj v lončju v lončku kosček črpinje in nekoliko drobnih kamenčkov zaradi odтока vode. Ne napolni pa lončkov z zemljo do vrha, ampak do 2 cm pod robom, da ob zalivanju ne vhaaja voda čez.
4. Zalivaj proti večeru s prestano, na solnču ogreto vodo. Ako take nimaš, prilij mrazni vodi nekoliko vroče.
5. Zalij le toliko, da napolniš vrhno praznino od 2 cm v lončku. Ob veliki vročini zalivaj tudi zjutraj.
6. Operi večkrat raz lietja prah, ki je največji škodljivec sobnim rastlinam.
7. Ne trpi vodo v lončnih podstavkih, ki se nateče vled preobilnega zalivanja, ker se zemlja skisa. Četiri ure po zalivanju izprazni vodo iz podstavkov. Ne zalivaj, kadar je v lončih zemlja še dovolj vlažna, ampak po potrebi.
8. Pogosto prerahljaj zemejsko skorjo, ki se dela na površju.
9. Lončke s cveticami, zlasti na južnih legah, postavi v sabbjčke, da se korenine ne spečejo in ne poginejo. Praznine v sabbjčkih med lončji napolni s šoto. Tudi pod lončke položi primerno plast šote, da posrka odvisno vodo, ki teče iz lončkov ob zalivanju, da ne curija po zidu in na ulico ter da jo vled kaplarnosti polagoma spet oddaja zemlji v lončih.
10. Cvetlice večkrat presadi, ne poslušaj se pa prevelikih lončkov. Z gojenjem jako pospešiš rast in cvet. Gnojí pa le vsakih 8 do 14 dni, ker je prebogato gnojenje škodljivo. Ako gnojíš z gnojilcem, je vzemi en del na 5 delov vode; če te nimaš, raztopi 2 gr vrtnega umetnega gnojila v enem litru vode. Močnejša raztopina uduši korenine. Ravno presajenim in bolnim cvetlicam je pa gnojenje škodljivo.
11. Cvetlice — prijateljice solnca — postavi na južna okna, druge na vzhodna in zahodna in senčne pa na severna.
12. Čezar na več vprašaj pri podružnici Škariškega in vrtnarskega društva v Ljubljani, ali pokliče vrtnarje, ki te drage volje poučijo.

Delopust župnega patrona v Trnovem

Beneška noč na Ljubljani — Slavnost z razsvetljavo, godbo in petjem — Ogromna udeležba iz vse Ljubljane

Sinoči na delopust sv. Janeza Krstnika, našega farnega patrona, smo v Trnovem njeni na čast priredili slavnost, kakršne še ni doživeli. Čast komur čast in velika hvala, ker se vsa Kranjska zaveda tega našega praznika in so nam v čast kurili tudi letos po vsej deželi kresove. Hvala pa tudi g. Mikliču, ki je na vrtu svojega veličastnega hotela spuščal rakete, nadalje grajski republikani in sosedom na Rožniku, ki so se nas kot somečani spomnili s kresovi. To je tudi prav, ker jih zalagamo z najbolj prima solato in pristnim svetovnoznanim kšlim zeljem, ki nikjer tako dobro ne uspeva kakor pod našim zvonom. Prisrčna zahvala pa tudi ogromnim množicam, ki so poveličale elavence s svojim prihodom z vseh strani mesta, da ni manjkalo prav nobenega pračvega in za dobrobit svoje ožje domovine, našega vелеmesta, vnetega rodoljuba. Če sta bila navzoča Matevžetov z Mirja, tisti Richard, ki pilda mala in doktor Plešnik, ki v špitalu sekla in sekla, je le red, ker sta domačina, ampak da so celo z daljnega šent-jakobekega trga prišli Zupančičev ata, ki pri Blagaju tabernajo najboljšo dolenjsko kapljo, na to smo pa upravičeno ponosni. Ata že vedo, da nekaj zalagemo in obratoma njegove zasluge za železo iloveštvo.

Rodoljubi iz Krakovega so sredi naše Ljubljane zažgali velikanski kres in odzvali so se jim takoj meščani z Zabjaka, ki so sredi svoje Ljubljane prižgali drug ogenj, da je bilo svetlo kakor na Miklošičevi cesti. Butar je bilo na obeh straneh došči, saj smo imeli procesijo na obeh straneh in povsod vse v brezah, na oni strani je pa posebno izdatno prispevala butare mestna občina, ki je v soboto posekala polovico Tivolške hoste, da je med procesijo vsaj nekoliko zakrila alikovitje lepote staroslavne Marijale, pda. Bajno razsvetlavo Ljubljane je poveličeval še z dvema rdečima balončkoma razsvetljen čoln, da je bilo natanko kakor v Beletkah. Namesto rakiet so metali navdušeni meščani goreče veje v zrak, zažigali svečke, ki mečejo o božiču iskricne na drevescu, streljali s pištolcami, brizgali na prste ter zmerjali čez Ljubljano in se drli, da so se urnebesni Zivio klci raztegali po vsej Ljubljani. Res, veličastna beneška noč, kakor v starih časih, kadar je prišla presvilita česarost v naše mesto.

Glavno je bilo pa pred trnovsko cerkvijo, kjer v velikem oltarju stoluje naš patron sv. Janez. Ob mostu čez Gradaščico je gorel velikanski kres, malo nad njim so pa pokali možnarji, da so cvileli ljubljanske gospodične in se tresle hiše doli na Poljanu. In muzika je do desete zvečer igrala vs Janezu izbrane valčke in fokstrote, da so se gospodične prestopale in zibale v okroglih bokih kar same od sebe. Zlasti divna Ramona je povzdigla razpoloženje, da se je promenada raztegnila za vrtove in daleč gori ob temni Gradaščici.

Cerkev je bila vsa v električnih lučkah, križa vrh zvonikov sta žarela nad Ljubljano in med zvonikoma se je na nevidni žici zibalo jagne božje, atribut našega patrona, v vencu lučic. Line v lučkah, impozantne konture pročelja cerkve v lučkah, le križ nad portalom je nagajal ter se je v raznobojnih žarčkah zasvetil šele proti koncu. Na oknu za njim so zažigali bengalične ogenj, da je bila vsa cerkev rdeča ali zelena, vmes so pa z okna spuščali rakete naravnost med ljudi, da ni bilo strahu in smeha ne konca ne kraja, ko je raketa osmodila s pekleneko vročimi iskricami bližnje po obrazih in eksplozirala pod oblimi nožicami naših deklet. Pa tudi pred cerkvijo in pri kresu je gorel bengaličen ogenj in so zažigali svečke z iskricami, proti koncu pa le še bengalične šibice. Za križem nad cerkvenim portalom so se producirali naši bodoči gospodarji v telovdabi in metali žareča solnca in goreče bengalične šibice na gledalce, ki so umetnikom za križem izražali svojo zadovoljnost s podžigajočimi vavilki. Z raketaimi prežganje kijeje in s šibicami preluknjane nogavice so le povečale patriotsko slavnost.

Gledalci so posedli po bregu Gradaščice, da so v miru živali prekrasn pogled na razsvetlavo in neprodimo gnebo, košata mama so si pa postavili stol pod kostanj na cesti in Pepka poslali k Bergantu po četrti cvička, da niso omagali. Zvečer je človek ves trd, ko se v tej vročini ves dan plazi po gredah zvečer pa zmorem diu koliko težkih kangelj gnojnice na solato, da vše rojke kakor polena ob zmušenem človeku. Med tednom kapljo cvička pač zaslužimo, v nedeljo bomo pa Ljutomerčana, ki teče sva vulec. Ta da moč in moči moramo biti, še hočemo zmagati delo na vrtu in nastiti vse Ljubljano. Pa tudi pravo težo mora imeti človek, da lahko želje tlači jeseni, zato bomo pa brusili nože za rade in piščeta in izbirali rozine za potice ter sejali moko za bvrbe ves teden, v soboto in nedeljo se bo pa celo po vsem Trnovem in Krakovem ter na Gmajni, da bo ostalo še za malico v ponedeljek. Zato se pa sinoči ženske niso mogle obleči in so se kar v predpasnikih udeležile slavnosti, možje pa goloroki. Zakaj pa ne, saj smo na svojem in se mestnih lačenbergarjev prav nič ne šoniramo! Nič, prav nič, saj jih mi redimo.

Predno je nehala godba, so fantje stopili pod kostanj in vrezali tisto »Moj drugo je na Tirološko vandral potem pa še drugo in tretjo, da ploskanje ni moglo nehati. Po godbi smo pa šli še k Bergantovi mami in drugam, saj pri nas ne manjka vabljivih gostinskih vrtov, in trčili smo na zdravje vseh Ivank in Johane, Ivanov, Zanetov in Janezov. Lušno je bilo! Danes se pa vezujemo.

Pozno je bilo že in po Ljubljani je tiho priplaval čolnček. Nič hudega, samo Janez in Ivanka sta si voščila srečo. Zivjo sv. Janez, naš patron!

Konjski sport drugod in pri nas

V inozemskih časopisih in revijah lahko dan na dan čitamo obširne članki in razprave o konjskih dirkah, ki so tam zelo popularne in jih v ogromnem številu obsekuje največja elita kakor tudi preprosto ljudstvo. To pa tudi ni čudno! Ti narodi že desetletja zole konjski sport in so si svojo publiko v tem dolgem času tako rekoč vzgojili. Vsak dirkač jim je natančno poznan. Vsak ima svoje navdušene prišaste in obizgane stave pri raznih dirkah gredo v ogromne vsote. To zanimanje za dirke pa ima seveda veliki vpliv na rejo plemenitih konj, ki je v teh državah na odlični stopnji. Poedini konjerejski zavodi s, svetovno znani, ker so iz njih potekli konji, ki so svoji sloves dosegli na dirkah in se je zanje plačevalo bajne vsote.

Tudi v naši mladi državi je konjski sport že razmeroma precej razvit. Vsakoltnje konjske dirke v Beogradu so zaradi svojih pestrih in zanimivih programov splošno priljubljene in upoštevane in imajo že svojo stalno publiko.

Ravno tak, so priljubljene in dobro obiskane naše domače dirke v Ljutomeru, Mariboru in St. Jermeju. Te so za nas važne predvsem zato, ker na njih starijo pretežno domači konji, ki pa so si svoj dober glas pridobili že v ostri inozemski konkurenci.

Koli Jahačev in vozačev prestonoslednika Petra v Ljubljani noče zaostati za drugimi kraji naše države in se je odločilo, ne boječ se streškov, da 28. in 29. t. m. popoldne na vojaškem vežbišču pri Dev. Marji v Polju tudi za ljubljansko publiko priredi interesantne kasaške in zalopne dirke, ki po dosedanjih prijavah dirkačev gotovo ne bodo zaostajale za drugimi slavnimi prireditvami, tako da se bo občinstvu nudil res prvovrsten konjski sport.

Zato upravičeno apeliramo na našo javnost, da se teh dirk udeležijo v najčastnejšem številu in s tem moralno in gnotno podpre prireditelja ter tako tudi našo domačo konjerejo.